

διέτριψε, σπουδάζων και μορφούμενος. Και ἔλεγον μὲν οἱ φιλόγελοι ὅτι σπουδάζει τὴν δημαρχίαν, ἀλλὰ ἡ φράσις ἦτο ὅλη πρὸς τιμὴν του, καὶ θὰ νύχουμεθα δι' ὅλους τοὺς ὀρεγομένους ἀξιομάτων νὰ εἶχον τὴν αὐτὴν φιλοτιμίαν τοῦ νέου Καλλιφρονᾶ, πρὶν ἢ ἀπαιτῶσι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, μόνον διὰ τὰ ὠραῖα των μάτια.

Τοῦτο ὁμῶς εἶνε ὅπερ ζητεῖ ὁ πολὺς δῆμος τῶν Ἀθηναίων; Αὐτὸ ζητοῦσιν οἱ δεκακισχίλιοι ἐκλογεῖς μὲ τοὺς τεσσαρακοντακισχιλίους οἰκείους των καὶ τοὺς παρεπιδήμους Ἕλληνας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ τὸ εἶνε τὰς Ἀθήνας πρωτεύουσαν, καὶ τοὺς μὴ πολιτογεγραμμένους εἰσέτι δημότας καὶ ἄλλους δι' ἄλλους λόγους διαγεγραμμένους; Πόσοι εἶνε οἱ ἔχοντες δίκαια καὶ ἐκλιπαροῦντες τὴν παρεμβασιν τῶν ὑποψηφίων; Πόσοι οἱ πεσόντες εἰς ἐγκλήματα καὶ ζητοῦντες νὰ διαφύγῃσι τὰς συνεπειὰς των; Καὶ πόσοι οἱ περιμένοντες τὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ τοὺς φέξῃ κανὲν ἑκατοστάρικι; Καὶ πόσοι οἱ θέλοντες νὰ ὠφελῆθῃσιν ἐκ τοῦ Δήμου ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Δημάρχου; Εἶνε τὸ ἑκατοστὸν ἢ τὸ διακοσιοστὸν ἢ τὸ τριακοσιοστὸν; Ἐξαίρουμένων λοιπὸν αὐτῶν, οἱ λοιποὶ θέλουσιν ὕδωρ, θέλουσι καθαριότητα, θέλουσιν ὑγίαν, θέλουσι τιμὴν διαχειρίσιν, θέλουσι δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, θέλουσι προστασίαν τῆς περιουσίας καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἔχουσιν ἀνάγκην δεδοκίμασμένου Δημάρχου· καὶ ἂν εἴχομεν ἄλλα πολιτικὰ ἤθη ἐνταῦθα, ὑγιέστερα, καὶ σωφρονέστερα, καὶ τιμιώτερα, αἱ ὑποψηφιότητες τοιούτων ἀδοκίμαστων ἤθελον ἐκκληρῆθαι αὐτόχρημα ὕβρις πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς. Πάντες οὗτοι ὀφείλον νὰ ζητήσῃσι κατὰ πρῶτον τὰς θέσεις δημοτικῶν συμβούλων ἢ παρέδρων. Τοῦτο δὲ μὴ πράξαντες, δικαίως διατρέχουσι τὴν βεβαίαν ὁδὸν τῆς ἀποτυχίας.

* *

Ἀπέναντι τῶν ἀδοκίμαστων τούτων ἀντιμέτωπος ἵσταται ὁ Δήμαρχος κ. Σούτσος. Βεβαίως οὔτε αὐτὸς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς τετραετοῦς του Δημαρχίας Ὡσμάν τις τῶν Παρισίων συντελέσας τὴν μεταμόρφωσιν τῶν Ἀθηνῶν, ἢ ὁ Δήμαρχος ἐκεῖνος τῆς Μασσαλίας, οὗ τὸ ὄνομα λησμονοῦμεν, εἰσκομίτας ποταμὸν ὅλον ὕδατος εἰς τὴν πρὶν διψῶσαν ναυτικὴν πόλιν, καὶ τοῦ ὀποῖου ἀνδρίας στηθεὶς ἐπὶ τῆς ἐπισιμοτέρας πλατείας ἀπληθάντισε τὸ ὄνομα. Ἄλλ' ἄφου δὲν εἴμεθα οἱ Ἕλληνες συνειθισμένοι εἰς μεγαλοφυΐας, εὐχάριστοῦμεθα ἀκόμη καὶ εἰς τὰς μετριότητας, ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν ὁμῶς ἐνδείξεις τῆς τιμιότητος, τῆς θελήσεως, τοῦ ζήλου καὶ τῆς σχετικῆς αὐτῶν ἰκανότητος. Τεκμηρίων τοιούτων παρέσχεν ἡμῖν πλησμονὴν ὁ κ. Σούτσος ἐπὶ τῆς τετραετοῦς Δημαρχίας του. Καὶ ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθῶσι πολέμιοι αὐτοῦ τὰ πρῶτα ὄργανα τῶν καχευτικῶν καὶ ἥμιστα καθαρῶν ἴσθου δημαρχικῶν περιόδων τοῦ κ. Παναγῆ Κυριακοῦ, διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως πρὸς τὸν νέον Δημάρχον αὐτῆς. Διὰ τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀριθμῶν ὁ εἰδικὸς διὰ τὰ δημοτικὰ συντάκτης τοῦ «Μη Χάνεσαι» Φιλόδημος πράγματι κατέπληξεν αὐτοὺς καὶ ἐνήνεγκε τὴν ταραχὴν καὶ τὴν σύγχυσιν εἰς τὰς τάξεις των. Τὰ δὲ σοφίσματα καὶ ἡ διαλεκτικὴ ἦν ἀνέπτυξεν, δὲν ἀρκεῖ νὰ πείσῃ οὔτε αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, πολλῶν δὲ μᾶλλον τὴν πλειονότητα τοῦ Δήμου, ἥτις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Σούτσου βλέπει Δημάρχον πράγματι ἐργασθέντα ὑπὲρ τοῦ Δήμου καὶ δυνάμενον νὰ ἐργασθῇ ἀκόμη καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν ὄντως μεγάλην ὑδραυλικὴν ἐπιχείρησιν, ἥτοι ἐν μιᾷ τετραετίᾳ **τετραπλασιασμὸν τοῦ ὕδατος καὶ τριπλασιασμὸν τῶν προσόδων.** Ἀποτελέσματα τοιαῦτα βοῶσι πλειότερον τῆς ἀσθενικῆς φωνῆς τοῦ πρῶτου Δη-

μάρχου κ. Κυριακοῦ καὶ τῶν πληρωμένων ὕβρεων τῶν ὀργάνων τοῦ ἐτέρου ὑποψηφίου κ. Μελά. Ὁ κ. Σούτσος τώρα δὲν εἶναι κατηχούμενος, ὡς οἱ ἄλλοι συναδελφοὶ του, εἶναι δημαρχος δεδοκίμασμένος, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ μέγα μέρος τοῦ δήμου, ὅσοι δὲν ἀκολουθοῦσι πολιτικὰς ὑποχρεώσεις, πλὴν τῶν μακρακιστῶν διὰ λόγους ἄλλους ὑποστηρίζοντων τὸν κ. Φρεαρίτην, καὶ ὅσοι δὲν ἀκολουθοῦσιν χρυσοῦν ἄρμα τοῦ κ. Μελά, **εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου.**

Καλιδάν

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αἱ θεριναὶ διασκεδάσεις διατελοῦσιν εἰς ὑπερτίμησιν ἐν Ἀθήναις· ἀγνοοῦμεν παντελῶς τί συμβαίνει ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἀλλ' ἂν καὶ ἐκεῖ οἱ ὄροι τοῦ βίου μετεβλήθησαν τοσοῦτον οὐσιωδῶς ὅσον ἐνταῦθα, δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἴπωμεν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη ἡ Ἑλλάς ἐποίησε γιγαντιαία βήματα πρὸς τὸν πολιτισμὸν. Τῷ ὄντι τὸ ζῆν ἐκτὸς τῶν οἰκιῶν, ἐπὶ τῶν δημοσίων πλατειῶν, ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐδῶν, τὸ καταδιώκειν παντὸς εἴδους θεάματα, τὸ ἀπαρνεῖσθαι τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν καὶ τὸν ἀέρα τὸν ὑγρὸν τῶν θαλαμῶν, τὸ ἐκστρατεύειν κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν μετὰ τῶν τέκνων καὶ τῶν οἰκετῶν πρὸς τὰ θέατρα, τὰ ὠδικὰ καφενεῖα, τοὺς στήλους τοῦ Ὀλυμπίου Θεοῦ, πρὸς τοὺς περιπάτους καὶ τὸν θόρυβον καὶ τὰς ψυχαγωγίας, ἀφ' οὗ δὲν εἶνε δῶρον τοῦ πατροπαραδότου βίου, θὰ ἦνε ἀναντιρρήτως δῶρον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ποίαν χάριν τῷ ὄντι ὑποκρύπτει ὁ τοιοῦτος βίος, ποίαν ἀνεσιν, ποίαν ἡδυσπάθειαν, ποίαν ἐπιστήμην βθεῖαν τῆς ζωῆς, ποίαν συναίσθησιν τῶν καθηκόντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν! Ὑπάρχει τι καλλίτερον τῆς διασκεδάσεως; καὶ ὑπάρχει ἀχρειέστερον τῆς στενοχωρίας; εἴμεθα χοῦς οἱ ἄνθρωποι, εἴμεθα σκιαὶ, ὄνειρα, φάσματα· ἐν ὅσῳ ἀναπνεόμεν πρέπει νὰ διαγώμεν εὐφροσύνης· πρέπει νὰ συγκρουώμεθα, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες, κύριοι καὶ ὑπηρέται, νέοι καὶ γέροντες, μητέρες καὶ παραμάναις, καὶ ἐκ τῆς στενῆς ταύτης καὶ καθημερινῆς συναφείας· τάχιστα θὰ ἐπέλθῃσι μεγάλα καλὰ καὶ ἀρίστον πάντων ἡ γλυκεῖα ἐκείνη ἐν ἀδελφότητι συγχάνευσις γενῶν καὶ ἡλικιῶν καὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τοὺς στενοὺς ὄρους τῶν βαρβάρων καὶ ἀπολιτίστων κοινωσιῶν.

Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν εἴμεθα πλέον βάρβαροι· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἡ λεπτὴ φύσις τῶν αἰσθητηρίων μας ἠκονίσθη ἐπ' ἐσχάτων θαυμασίως· πλουτίζομεν τὸν κ. Τσόχαν διὰ τοῦς καλλιτεχνικωτάτους ἀστραγάλους τῆς κοντραλτάς του καὶ συγκινούμεθα μέχρι δακρύων διὰ τὰς περιπετειὰς τοῦ Ρακουσ.λέκτου τῶν Παρισίων καὶ ψυχαγαγόμεθα εὐαρέστως μὲ τοὺς εὐτραφεῖς μηρούς τῆς ἀξιοσεβάστου δεσποινίδος Ἀἰδῆ ἢ τῆς μουσολήπτου παρθένου Bulow. Μακάριοι ὡς ἀληθῶς οἱ σημερινοὶ καιροὶ καὶ εὐτυχεῖς οἱ ζῶντες κατὰ τὰς ἀπληλαγμένας προλήψεων καὶ ἠθικολογημάτων ἡμέρας ἡμῶν. Ἐν μόνον ὑπολείπεται: νὰ καταργήσωμεν νομοθετικῶς τὸ πολυδάπανον τῆς οἰκοδομῆς οἰκιῶν καὶ νὰ κατασκευάσωμεν πάντες καὶ πᾶσαι ὑπὸ τὸν αἴθριον οὐρανὸν ἵνα ἔχωμεν προχειρότερον τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ εὐαρέστους ἀπολαύσεις τοῦ θέρους.

Ἄς μᾶς ὑποδείξῃ ὅστις δὴποτε ἂν ὑπάρχῃ εὐγενέστερον καὶ μεγαλεπήβολώτερον σχέδιον ἄλλο παρὰ τὸ ν' ἀποτελέ-

σωμεν πάντες, οἱ Ἕλληνες μίαν οἰκογένειαν ἀδελφοποιημένην καὶ ὁμονοοῦσαν καὶ κατὰ τὸν τρόπον τοῦ βίου καὶ ἐν ταῖς βιωτικαῖς ἀπολαύσεσι. Φανταζόμεθα κατάργησιν πατέρων, κατάργησιν μητέρων, κατάργησιν ἰδιαιτέρων παίδων, ἰδιαιτέρων μαγειρείων καὶ κατσαρολῶν καὶ κλινῶν καὶ τραπεζῶν· ἐκλέγομεν τὸν κ. Γσόχαν ἢ τὸν κ. Χαραμῆν κοινὸν πατέρα· αὐτὸς θὰ φροντίσῃ νὰ μᾶς θρέψῃ, νὰ μᾶς ἐνδύσῃ, νὰ μᾶς κατακλίνῃ, νὰ μᾶς διασκεδάσῃ, καὶ ἡμεῖς ὡς τέκνα εὐάγωγα καὶ εὐπειθῆ θὰ δεχώμεθα ἐκ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ χειρὸς τὰ δῶρα τῆς μεγαλοδορίας του. Τῷ ὄντι πρέπει νὰ λείψωσι καὶ αἱ ὀλίγα φροντίδες, αἵτινες μᾶς ἔμειναν, καὶ ὡς πέριτται καὶ ὡς ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸν τελειότερον πολιτισμὸν εἰς ὃν βεβαίως φερόμεθα. Κάτι ἀσχολίαι μὴδαμιναι περὶ οἰκογενειακῆς ὑπολήψεως, κάτι μικροὶ ἐνθουσιασμοὶ περὶ τοῦ κακοῦ ἢ καλοῦ, κάτι ἀρχαῖ-καὶ προλήψεις περὶ τιμῆς ἢ ὑπολήψεως, κάτι πτωχαὶ ἰδέαι περὶ δημοσίων ἡθῶν, κάτι ψωρογνωμικὰ περὶ σεμνότητος καὶ εὐσχημοσύνης κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς περιπάτους τὰ ὅποια διατηροῦνται εἰστέτι εἰ, στενάς τινας κεφαλὰς, πρέπει νὰ λείψουν ἄπαξ διὰ παντός, ἂν θελωμεν νὰ τελειοποιηθῶμεν ἐν τῷ πολιτισμῷ καὶ ν' ἀποτελέσωμεν ὄχι μόνον τὸ πρωτοτυπώτερον βασιλεῖον τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν πρωτοτυπώτεραν κοινωνίαν τῆς ὑφ' ἡλίου.

Πρέπει νὰ ἀφύσσωμεν ἀνά μίαν ἔδραν διὰ τὸν θεωριλέστατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ τοὺς ἀγίους συνοδικούς ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅπου διασπείρει ἀφειδῶς τὰ καλλιτεχνικὰ αὐτῆς τάλαντα ἢ Ἀϊδὲ· πρέπει νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον νὰ παίξῃ τὸ μέρος τοῦ μπαλάτσου ἐν τῷ Ἄντρω τῶν Νυμφῶν· πρέπει νὰ ἀναβιβάσωμεν ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος τὸν φιλοσοφικώτατον ὄνον Ριγκολῶ ὅπως ἀγορεύσῃ περὶ τῆς μεγάλης ἰδέας καὶ τῆς κλασικῆς ἡμῶν καταγωγῆς, πρέπει τέλος πάντων νὰ καταργήσωμεν πᾶσαν πρόληψιν καὶ νὰ βαπτισθῶμεν σὺν γυνικίῃ καὶ τέκνοις εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ ἰδιορρύθμου ἡμῶν πολιτισμοῦ ὅπως μετεδόθη ἡμῖν ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς λάσπης διὰ νὰ ἀναγεννηθῶμεν ἐντελῶς καὶ ἀνέτως.

Καὶ ὅταν κατορθώσωμεν ταῦτα πάντα, ὅταν παύσῃ παρ' ἡμῖν διάκρισις μεταξὺ τιμῶν καὶ ἀτίμων, μεταξὺ σπουδαίων καὶ κούφων, μεταξὺ ἀσχολίας καὶ διασκεδάσεως, μεταξὺ γυναικῶν καὶ θεατρίνων, μεταξὺ πολιτικῶν καὶ μεσιτῶν, μεταξὺ τέκνων καὶ σκύλων, μεταξὺ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, μεταξὺ οἰκογενείας καὶ ξενοδοχείου, μεταξὺ κλίνης καὶ θεάτρου, ὅταν καταστήσωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν πορονίδια ἀσώματα καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ρυπαρὰς φυσαλίδας, τότε ἂς καλέσωμεν ἐξ Ἑβρώπης ὅσους δυνάμεθα σοφοὺς διὰ νὰ μελετήσωσι τὰς ἰδιότητας καὶ τὰς ἰδέας ἡμῶν διὰ νὰ ἀνακαλύψωσιν εἰς ποῖον γένος καὶ εἶδος τῆς ζωολογικῆς κλίμακος πρέπει νὰ καταταχθῇ τὸ ἄφροντι καὶ εὐτυχῆς αὐτὸ πλάσμα τὸ ὁποῖον καλεῖται Ρωμηός.

Ἰμβριος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκ Μελίτης ἡ κυβέρνησις τηλεγραφικῶς ἀνταπακρινόμενη μετὰ τοῦ προξένου τῆς δὲν ἔλαβεν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ διαδοθέντος κρούσματος.

Ἐδημοσιεύθη ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τοὺς νομάρχας περὶ ἀμερολήπτου ἐργασίας τῶν διο-

κητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἡμερησιῶν. Ἐν ταύτῃ διὰ θερμῆς καὶ ἐντόνου φράσεως προσκαλοῦνται οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐμπνεύσωσι πρὸς τὸν Δῆμον τὴν πεπαιθῆσιν ὅτι οὐχὶ διὰ λόγων, ἀλλὰ δι' ἔργων, πάντα τῶν πολιτῶν τὰ δικαιώματα προστατεύονται ἀδιακρίτως ἐξ ἴσου, ἢ δὲ Κυβέρνησις περιφρουρεῖ πιστῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ψήφου, καὶ ὅτι ὀφείλουσιν ἀδικαίεπτως νὰ ἐπιτηρώσι τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλους, νὰ τιμωρῶσι τοὺς παρεκτροπομένους, καὶ νὰ καταγγέλλωσι τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου, πρὸς δόξαν τῆς ἐλευθερίας τῆς ψήφου καὶ τῶν συνταγματικῶν τοῦ ἔθνους θεσμῶν.

Ἦραία καὶ ἀξιόπαινος εἶνε ἡ ἐγκύκλιος τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἔαν, ὡς εἶνε δυνατὴ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς, αὐτῷ καταστῆ δυνατὴ καὶ ἡ ἐκτέλεσίς της.

Ἀπεφασίσθη νὰ συνεδριάξῃ καθ' ἑκάστην τὸ ἰατροσυνέδριον.

Ἡ ἐναντίον τῆς χολέρας προληπτικὴ ἀστυνομία τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐργάζεται δραστηριώτατα. Εἰς Ἀϊ-Γεώργη ἐστάλησαν σκαπανεῖς, κτίσται, διάφοροι ἄλλοι καὶ ἐργάζονται δραστηριώτατα. Ἡ ἐξ Αἰγύπτου μεταστάσεις ἐπαπειλεῖται ἀφθονωτάτη. 380 ἀναμένονται αὔριον. Ἄλλοι δὲ διὰ τῶν Ἀθηνῶν τῆς Πανελληνίου καὶ ἄλλοι διὰ δύο ρωσικῶν. Μέχρι τοῦδε τὸ γενναῖον παράδειγμα τῆς ἰατρικῆς ἀφοσιώσεως ἐν ὥρᾳ κινδύνου ἔδωσαν δύο καὶ μόνον ἰατροί, ὁ δημοτικώτατος κ. Ζωυγὸς καὶ ὁ κ. Παπαγεωργίου, θεθέντες ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργείου.

Ἐκ Σύρας ὁμῶς ἐτηλεγραφήθη ὅτι οὐδεὶς ἰατρὸς δέχεται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Δήλου, τὸ ἡμίσειαν μόνον ὥραν ἀπὸ τῆς Σύρας ἀπέχον. Ἡ διαγωγή τῶν ἰατρῶν τῆς Σύρας κατέπληξε τὸν κ. ὑπουργόν. Καὶ βεβαίως θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ δικαίη τιμωρία τοιοῦτων ριψασπίδων.

Ἐξεδόθη τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Φρεαρίτου, βαρὺ, βαθύ φιλοσοφικόν, κάλλιστα κατηρητισμένον, πολλὰ ὑπισχνούμενον μετεωρολογοῦν ἐν πολλοῖς, ἐν γένει καλλιπέστατον, καθὼς συνειθίζει ὁ κ. Φρεαρίτης. Θέλομεν τὸ σχολιάσει εἰς τὸ φύλλον τῆς αὔριον.

Τὸ κατὰ πᾶσαν ἐκλογὴν βουλευτικὴν ἢ δημοτικὴν συνειθισμένα τραγούδια περὶ καταπιέσεων πραγματικῶν ἢ μὴ, ἤρξαντο καὶ πάλιν εἰς ὅλους τοὺς τόπους καὶ ὅλους τοὺς ρυθμούς. Ἐννοεῖται ὄργανα, ἦτοι σάλπιγγες καὶ κλαρνέτα καὶ φλάουτα καὶ κόρνα τῶν τραγουδιῶν τούτων εἶνε αἱ ἀντιπολιτευόμενα ἐφημερίδες. Τὸ βέβαιον εἶνε ἐφέτος αἱ ἐκλογαὶ περιεβλήθησαν χαρακτῆρα παθητικώτατον καὶ εἰς τοῦτο πταίει βεβαίως οὐχὶ ὀλίγον καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ τὰ ὄργανά της ἀνώτερα καὶ κατώτερα, πρὸ πάντων αἱ κραυγαὶ ἐξεγείρονται κατὰ τῶν χωροφυλάκων καὶ κατὰ δεύτερον λόγον κατὰ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων. Δίκαια εἶτε μὴ, νομίζομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀρῇ ἐκ τοῦ μέσου, πάντα ταῦτα τὰ παράπονα, ζηλοτύπως ἐπιδιώκουσα τὴν δόξαν ὅτι διενήργησεν ἀφατριάστως δημοτικὰς ἐκλογὰς. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ δόξα αὕτη περισσώτερον ἀνήκει εἰς τὸν ἀσθενῆ, εἰς τὸν ἀρθρογράφον Τρικούπην τοῦ 1875 τὸν ἐξ ἀπροόπτου κληθέντα εἰς τὴν ἀρχὴν παρὰ τὰ δικαιώματα τοῦ Κουμουνοδούρου, τοῦ Δεληγεώργη καὶ τοῦ Ζαίμη, παρὰ εἰς τὸν σημερινὸν μονακράτορα καὶ παντοδύναμον Τρικούπην, τὸν κεκορεσμένον ἤδη δόξης, καὶ ἐξουσίας, καὶ μεγαλοσταύ-